

ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ...ΑΛΑ ΣΥΡΙΑΝΑ

Βίντεο προβολή: «Αφηγητής»: Στο όμορφο νησί μας, αιώνες πριν, ζούσαν δύο πλούσιες οικογένειες, οι Μοντέγοι και οι Καπουλέτοι. Τα σπιτικά τους ήταν όμοια σε αρχοντιά και φήμη. Οι Μοντέγοι αφέντευαν στην Άνω Σύρα και οι Καπουλέτοι στην Ερμούπολη. Τις δύο οικογένειες, όμως, χώριζε έχθρα μεγάλη και παλιά. Ο τοπικός ηγεμόνας πολλές φορές προσπάθησε να συμφιλιώσει τις δύο μεριές, μα όσο και αν απειλούσε ή ακόμα και αν παρακαλούσε, οι απόπειρές του ήταν άκαρπες. Ο άρχοντας Μοντέγος είχε έναν γιο, τον Ρωμαίο, έναν νέο πνευματώδη, όμορφο και ευγενικό. Ο άρχοντας Καπουλέτος είχε μια κόρη, την Ιουλιέτα, μια κορασίδα με αιθέριο πρόσωπο, που όλοι οι ευγενείς ποθούσαν για σύζυγό τους. Οι απόγονοι αυτοί των δύο εχθρών, όμως, ήταν μοιραίο να συναντηθούν και η γνωριμία τους να οδηγήσει σε μεγάλο έρωτα. Έναν έρωτα που, παρά τα εμπόδια, έμελλε να βγει νικητής.

Όλα ξεκίνησαν στο τοπικό φεστιβάλ λουκουμιών...

(Τελευταία σκηνή του βίντεο: ο Ρωμαίος στέκεται δίπλα στην Ιουλιέτα, πάνω από έναν πάγκο με λουκούμια)

Σκηνή Πρώτη

(Ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα πάνουν το ίδιο λουκούμι και κοιτιούνται).

«**Ρωμαίος**»: Ω δεσποινίς μου πάρτε εσείς ετούτο το λουκούμι

Η ομορφιά σας πληρωμή είναι με το τουλούμι!

«**Ιουλιέτα**»: Μα τι να πω, ευχαριστώ, γλυκό μου παλικάρι

Χαίρομαι που συνάντησα νέο με τέτοια χάρη!

«**Ρωμαίος**»: Μη φεύγεις, στάσου μια στιγμή, θέλω να σου μιλήσω

«**Ιουλιέτα**»: (απευθύνεται στο κοινό) Είπα κι εγώ, τη γλίτωσε; Κι αυτόν θα τον ερίξω!!!

«**Ρωμαίος**»: (απευθύνεται στο κοινό) Πώς να φλερτάρω; Τι να πω; Ουφ, μπλόκαρα απόψε!

«**Ιουλιέτα**»: Γύρνα καλέ και μίλα μου και τις βλακείες κόψε!!!

«**Ρωμαίος**»: Όσες και αν συνάντησα δε μου 'κανε καμία
Μπροστά σου όλες ποταπές, δεν πιάνουν ούτε μία!

«**Ιουλιέτα**»: Ναι, όλες ασχημόπαπα , η Σάρα και η Μάρα
Μόνο εμένα έκανε η μάνα μου κουκλάρα!

«**Ρωμαίος**»: Το ξέρω πως πολύ τολμώ... Μπορώ να σε φιλήσω;

«**Ιουλιέτα**»: Όχι μπροστά τους, ντρέπομαι... ή μήπως να σ' αφήσω;

«**Παραμάνα**»: Ιουλιέτα!!!

«**Ιουλιέτα**»: Πρέπει να φύγω, έρχομαι καλή μου παραμάνα
Εύχομαι σύντομα ξανά να έρθουμε αντάμα

«**Ρωμαίος**»: Τι οπτασία αντίκρισα; Θε μου, μού κάνεις πλάκα;
Τα μάτια της, τα χείλη της... δεν είναι τέλεια τόχα;
Μα τι κορμί, τι λίκνισμα και σκέτο φιγουρίνι
Σαν πρώτης τάξης όχημα, Φεράρι, Λαμποργκίνι...

«**Μερκούτιος**»: Όπου βρεθώ κι όπου σταθώ, το βλέμμα όπου γυρίζω
οι νέοι όλοι την ποθούν. Τυχαίο; Δε νομίζω!
Είναι στ' αλήθεια όμορφη κι αν την κοιτάς θολώνεις
Μα πίστεψέ με φίλε μου, δεν είναι να ζυγώνεις!

«**Ρωμαίος**»: Πόσο μεγάλη η αγάπη μου! Και τι χαρά τι δέος!
Τόσο μεγάλη, σαν κι αυτό, του τόπου μας το χρέος!
Τι όμορφο συναίσθημα .. και σε αυτή τη χώρα
μόνο αυτό δεν έκοψε η Τρόικα ως τώρα...

Ποια είναι; Ποιο το όνομα, ποια η καταγωγή της;
Αρχοντοπούλα φαίνεται, το δείχνει η αγωγή της!

«**Μερκούτιος**»: Ιουλιέτα είν' το όνομα, αρχόντισσα μεγάλη
στα μέρη μας την Τρόικα της καμιά δεν έχει άλλη
Μα είναι εχθρού απόγονος και να μ' ακούς εμένα
με Καπουλέτους μην μπλεχτείς, δεν είναι αυτή για σένα

«**Ρωμαίος**»: Πανέμορφη και αγγελική, μου έπεσε το λόττο
Όμως πώς θα την ξαναδώ; Πρέπει να βρω τον τρόπο
Όχι, τι κατάρρα είναι αυτή, να μην είναι μια Φράγκα
και η παραμάνα η ζαβή να είναι δίπλα πάντα!
Ιουλιέτα... Ιουλιέτα... Απ' τη χαρά θα κάνω πιρουέτα...

«**Ιουλιέτα**»: Αχ παραμάννα μου γλυκιά, αυτός είναι ο έρωσ;
Με βέλος έχω τρυπηθεί απ' της καρδιάς το μέρος
Κοίτα, εδώ με τρύπησε. Λες ν' άφησε σημάδι;
Δε θέλω να 'χω μελανιές όταν μου δώσει χάδι!

«**Παραμάννα**»: Είσαι μικρή Ιουλιέτα μου για τέτοια παιχνιδάκια
Άντε να παίξεις κούκλα μου με τ' άλλα κοριτσάκια!

«**Ιουλιέτα**»: Μα είναι κούκλος, τον ποθώ! Τον θέλω, θα τον πάρω!
Κι αν δεν το καταφέρω εγώ να ξέρεις θα φρικάρω!

«**Παραμάννα**»: Μοντέγος είναι! Μισητός! Εχθρός παλιός, μεγάλος!
Μα πες μου, δε σου γυάλισε μωρέ κανέναν άλλος;
Εσύ μια κούκλα αρχόντισσα, με πλούτη, με παλάτια
Θα βρεις καλύτερο γαμπρό και άσε τα γινάτια!

«**Ιουλιέτα**»: Τον είδες, τον εθώρησες; Ψηλός, γεροδεμένος!
Όποιος καθίσει δίπλα του μοιάζει σαφρακισμένος!

«**Παραμάννα**»: Τη μάνα σου τη σκέφτηκες; Τι φταίει η κακομοίρα;
Πού να το φανταζότανε πως θα' χε τέτοια μοίρα!

«**Ιουλιέτα**»: Το μίσος τους βαρέθηκα, εγώ θα τον επάρω
Κοίτα λοιπόν να πας να βρεις κανέναν για κουμπάρο!

Βίντεο προβολή: «Αφηγητής»: Ο Ρωμαίος μάταια προσπαθούσε να συνεχίσει την καθημερινότητά του και να βγάλει από το μυαλό του από την Ιουλιέτα. Η σκέψη του ήταν συνεχώς σε αυτήν. Το σούρουπο, χωρίς να τον αντιληφθούν, το έσκασε από το σπίτι και έτρεξε για να την ξαναδεί. Σκαρφάλωσε σε δέντρα, πήδηξε τη μάντρα ενός σπιτιού που συνόρευε με το σπίτι των Καπουλέτων και βρέθηκε στον κήπο του αρχοντικού της αγαπημένης του. Η Ιουλιέτα βγήκε στο μπαλκόνι της καμαράς της τραγουδώντας για τον έρωτά της...

Σκηνή Δεύτερη

«Ιουλιέτα»: (Βγαίνοντας από το μπαλκόνι τραγουδάει το τραγούδι «Ρίκοκο» της Βουγιουκλάκη)

Πού να 'σαι τώρα αγάπη μου και μόνη με αφήνεις;
Στο σπίτι και με σκέφτεσαι; Στα καπηλειά και πίνεις;
Ο κέρβερους η Βάγια μου ρούτι δεν το κουνάει
Να την ποτίσω υπνωτικά; Μπα, μάλλον παραπάει!
Έλα κοντά μου, μην αργείς, έλα γιατί σαλεύω!
Τα νεύρα δεν είναι καλά, με χάπια την παλεύω!
Αχ Ρωμαίο, Ρωμαίο! Γιατί να είσαι ο Ρωμαίος!

«Ρωμαίος»: Θέλεις ν' αλλάξω τ' όνομά μου;

«Ιουλιέτα»: Μίλησε κανείς;

Το όνομά σου άλλαξε και τον πατέρα αρνήσου
και σβέλτα, άντε, μην αργείς ξεκίνα και κουνήσου
Ή έρωτα ορκίσου, εδωνά, άλλον όρο δε θέτω
Κι εγώ δε θα' γω άλλο πια μπαμπά τον Καπουλέτο.
Εχθρός μου δεν είσαι εσύ, μονάχα τ' όνομά σου
Μπάμπης ή Μήτσος χάθηκε να 'ταν το βάπτισμά σου;

«Ρωμαίος»: Αγάπη τότε ας λέγομαι και όχι πια Ρωμαίος

και τίποτε άλλο δε μετρά γιατί είμαι και ωραίος

«Ιουλιέτα»: Πες μου, πώς ήρθες μέχρι εδώ; Τον θάνατο γυρεύεις;

Σε βάρσαε ο έρωτας κι αρχίζεις να χαζεύεις;

«**Ρωμαίος**»: Πήδηξα μάντρες αφηλές, σκαρφάλωσα σε δέντρα
Μόνο και μόνο για να δω εσένανε αφέντρα.

(Η Ιουλιέτα κατεβαίνει τρέχοντας τις σκάλες και πηγαίνει στον Ρωμαίο)

«**Ιουλιέτα**»: Τσίμπα με τώρα, τσίμπα με να νιώσω ότι είναι αλήθεια
Τέτοια αγάπη βρίσκεται μόνο στα παραμύθια!

(Ο Ρωμαίος την τσιμπάει δυνατά)

«**Ιουλιέτα**»: Αααααα!!!! (πονεμένα)

«**Ρωμαίος**»: Το ένιωσες;

«**Ιουλιέτα**»: Το παραένιωσα!!!

«**Ρωμαίος**»: Ορκίσου ότι μ' αγαπάς. Ορκίσου στο φεγγάρι
Άντε γλυκιά μου γρήγορα, ο διάολος μη σε πάρει!

«**Ιουλιέτα**»: Ορκίζομαι Ρωμαίο μου, σου στέλνω και φιλάκι!
Και αύριο μέχρι τις οχτώ θα έχεις ραβασάκι!

«**Ρωμαίος**»: Τι, μόνο ένα φιλάκι;

(Ακούγεται το τραγούδι «ένα φιλάκι είναι λίγο» του Λουκιανού Κηλαηδόνη. Ο
Ρωμαίος το τραγουδά και κωμηγάζει την Ιουλιέτα να τη φιλήσει).

Βίντεο προβολή: «Αφηγητής»: Την επόμενη μέρα η Ιουλιέτα μαζί με την παραμάννα της πήγαν στην Άνω Σύρο για να πάρουν νερό από την πηγή. Εκεί παραδοσιακά άρχοντες ήταν οι Μοντέγοι και οποιαδήποτε επίσκεψη από το αντίπαλο μέτωπο θεωρούνταν προσβολή. Έτσι, η παρουσία των δύο γυναικών εξόργισε τη Λαίδη Μοντέγου.

Σκηνή Τρίτη

«Λαίδη Μοντέγου»: Κοίτα να δεις ποια έρχεται, κοίτα τη στραβοκάνα!
Κουνάμενη, συνάμενη μαζί κι η παραμάννα.

«Ακόλουθη»: Θρασύτατοι μπατζάκλαροι, κουμάρια κουβαλάνε
για να μας κλέψουνε νερό, τους τύπους δεν κρατάνε!

«Λαίδη Μοντέγου»: Γύφτουλες και τσιγκούνηδες! Απ' τη δικιά μας βρύση
θα 'ρθει σε λίγο η μαντάμ πιάτα να ξεθερμώσει!

«Ιουλιέτα»: Σε μένανε εμίλησες; Μιλάν και τα Φλαούνια;
Σε μένα; Την αρχόντισσα; Που είμαι από κούνια;

«Λαίδη Μοντέγου»: Τι 'πες βρε κυλοπέτσομα, τολμάς και βγάζεις
γλώσσα;

Άντε γιατί μου έρχεται να πω τα μύρια όσα!
Και φάε κάτι, σκιάχτηκα, πώς είσαι, σαν καρκάνω!
Πες τους να σε ταΐσουνε λιγάκι παραπάνω!

«Ιουλιέτα»: Άντε κυρά μου πάγαινε το βούλιο σου να στρώσεις
Που ο Φλεβάρης ζύγωσε κι ακόμα να χαλώσεις!

Και τι είναι ετούτο που φοράς, τι χάλι το μαλλί σου!
Το παίζεις Λαίδη έτσι εσύ; Τι να σου πω, ντροπή σου!

«Λαίδη Μοντέγου»: Ααααα!!!! Μοδίστρες και κομμώτριες εμένα με
στολίζουν!

Και όλοι οι άντρες, γέροι, νιοι περνάω και λυγίζουν!
Δαντέλες παριζάνικες και εγγλέζικες κορδέλες
Φοράω εγώ σε αντίθεση με μερικές κοπέλες... (δείχνοντας την Ιουλιέτα)

«Ιουλιέτα»: Καλά, όκεί, μας έπεισες, όλα πάνω σου Γκούτσι
(απευθύνεται στο κοινό) Σε λίγο θα μας συστηθεί κι ως Μόνικα Μπελούτσι

Για χάρη του Ρωμαίου μου άλλες δε λέω λέξεις

Κι εσένα θα 'χω πεθερά, κοίτα να το χωνέψεις!

«**Λαΐδη Μοντέγου**»: Η προξενήτρα διέδωσε πως άλλος θα σε πάρει

Έτοιμα όλα, μάντεψε! Σε τάξανε στον Πάρη!

Κι ο γιος μου ετοιμάζεται να πάρει για γυναίκα

Τη Ροζαλίνα την γλυκιά, που είναι εσύ επί δέκα!

«**Ιουλιέτα**»: Τι προδοσία είναι αυτή; Αγάπη άλλη έχει;

Ο άνωθος, ο άπονος... Νταπλάς μου έχει έρθει!

(Παίζει το τραγούδι της Μάρθας Καραγιάννη «Άπονε» και το και τραγουδά)

ΤΕΕ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΥΡΟΥ

Βίντεο προβολή: «Αφηγητής»: Το απόγευμα που ακολούθησε ο Ρωμαίος πήρε το δρόμο για το μοναστήρι. Πήγε να βρει τον μοναχό που συμβουλευονταν συχνά, τον πατέρα Λαυρέντιο. Του μίλησε για τον δυνατό έρωτά του με την Ιουλιέτα και ζήτησε να τους παντρεύει. Παρ' όλες τις αντιρρήσεις του, ο πατέρας Λαυρέντιος πείστηκε τελικά ότι η αγάπη των δύο νέων ήταν αληθινή και συμφώνησε να τελέσει το μυστήριο του γάμου.

Ο Ρωμαίος έφυγε χαρούμενος από το μοναστήρι κάνοντας όνειρα για το μέλλον. Στο δρόμο, όμως, συνάντησε τον Τυπάλδο, τον ξύθυμο ξάδερφο της Ιουλιέτας και ορκισμένο εχθρό των Μοντέγων.

Σκηνή Τέταρτη

«Τυπάλδος»: Γιάδε το γυμνοσάλιαγκα, τον αρχιμπεντουβίνο

Και μα τη φτέρνα μου να ξες φονιάς τού εγώ θα γίνω!

Μέρες τώρα σε φέρμαρα και θέλω να σε βρίαω,

να σε μουντάρω, μη σου πω, θέλω και να σε φτύσω!

Τσιβίκι στην ξαδέρφη μου βρε λάλε έχεις γίνει;

Την καμακώνεις ανοιχτά κι εμένα μου τη δίνει!

«Ρωμαίος»: Εσύ δεν είσαι σκάνταλος! Τυπάλδε συνετίσου!

Γάμος θα γίνει σύντομα, δώσε μας την ευχή σου!

Μη μου κουνιέσαι, θα τις φας... και είσαι μισή μερίδα

(απευθύνεται στο κοινό) από μακριά όταν κοίταζα σαν πιο ψηλό τον είδα

Εγώ και η ξαδέρφη σου θα γίνουμε ζευγάρι

Την έχθρα μας ας σβήσουμε, κάνε μου αυτή τη χάρη!

«Τυπάλδος»: Χάρη σε σένα; Χαχαχα, μ' έκανες να γελάσω

Να γίνουμε και κολλητοί; Κρασάκι να κεράσω;

Την προσβολή στο σόι μου με αίμα θα πληρώσεις (Ο Τυπάλδος βγάζει το ξίφος του)

Και μόνο με τον θάνατο μπορείς να ξεχρεώσεις!

«Ρωμαίος»: Ε ρε manía ο ζουμπάς, πουλάει νταηλίκια

Κάτσε να συζητήσουμε, σταράτα και αντρίκια

Κρύψε το ξίφος, άδικα θέλεις να σκοτωθούμε
αφού σου λέω την αγαπώ, θέλω να νυμφευτούμε!

«**Τυπάλδος**»: Ποτέ!!!

(Ακούγεται η μουσική «Spanish Tango» του James Horner και ξιφομαχούν).

ΤΕΕ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΥΡΟΥ

Βίντεο προβολή: «Αφηγητής»: Λίγες μέρες ο Ρωμαίος έγραψε μυστικό μήνυμα στην Ιουλιέτα. Της εξομολογούνταν τα πραγματικά του αισθήματα και κανόνιζε τις λεπτομέρειες για την επόμενη συνάντησή τους. Περίμενε την κατάλληλη στιγμή και το παρέδωσε κρυφά στην παραμόνα της. Τα λόγια του Ρωμαίου έδιωξαν κάθε αμφιβολία και πλημύρισαν την Ιουλιέτα με χαρά. Με αγωνία περίμενε τον αγαπημένο της να εμφανιστεί...

Σκηνή Πέμπτη

(Ακούγεται το τραγούδι «Θα 'ρθω νύχτα τσίχο τσίχο» του Χρηστάκη. Ο Ρωμαίος εμφανίζεται στην σκηνή τραγουδώντας το).

«Ρωμαίος»: (Βήχει)

«Ιουλιέτα»: Το σύνθημά σου άκουσα, τα χείλη μου να βάψω (κοιτιέται στον καθρέφτη)

Πώς είμαι; Φτου σου κούκλα μου, πάλι καρδιές θα κάψω!

(κατεβαίνει και πηγαίνει στον Ρωμαίο. Τον κοιτάει στεναχωρημένη)

«Ρωμαίος»: Τι;

«Ιουλιέτα»: Κρυφές δεν πρέπει να 'ναι πια αυτές οι συναντήσεις
Τι, έτσι; Αστεφάνωτη σκοπεύεις να μ' αφήσεις;

«Ρωμαίος»: Αγάπη μου, αστέρι μου έχω να σου πω νέα
ο γάμος κανονίστηκε στου μήνα τις εννέα.

«Ιουλιέτα»: Τι ευτυχία είναι αυτή! Η ώρα έχει φτάσει!

Μα αν το πω στη μάνα μου τα λογικά θα χάσει!

Να φεύγεις τώρα, αν σε δει τον κόσμο θα χαλάσει

Κι είμ' από κομμωτήριο, να μη με ξεμαλλιάσει...

«Ρωμαίος»: Θα φύγω, μα θα ξαναρθώ, θα 'χω μαζί και βέρες
όχι ακριβές, μη φανταστείς, δύσκολες είναι οι μέρες...

«Ιουλιέτα»: Πώς θα το πούμε στους γονείς; Αρχίζουν τα ζόρια...

«Ρωμαίος»: Το ξέρω θα 'ναι δύσκολο ... Με πιάνει στεναχώρια...

(Ακούγεται το τραγούδι «Άστρο της αυγής» και το τραγουδούν επί σκηνής).

Βίντεο προβολή: «Αφηγητής»: Οι γονείς της Ιουλιέτας έχοντας πληροφορηθεί για τη σχέση της κόρης τους με έναν Μοντέγο, οργάνωσαν εσπευσμένα τον γάμο της με τον Πάρη, τον πλούσιο ευγενή που της προξένευαν. Η Ιουλιέτα, παρόλο που η καρδιά της ανήκε στον Ρωμαίο, δεν μπορούσε να φέρει αντίρρηση στους δικούς της. Αναγκάστηκε, λοιπόν, να δεχτεί. Η απόγνωσή της την οδήγησε σε επικίνδυνες σκέψεις και σχέδια θανάτου... Οι ετοιμασίες του γάμου είχαν σχεδόν τελειώσει...

Σκηνή Έκτη

(Η παραμάννα ντύνει την Ιουλιέτα νύφη).

«Λαϊδή Καπουλέτου»: Καλά πες μου δεν ντρέπεσαι; Ρεζίλι έχω γίνει

Η γειτονιά με συζητά και έχεις την ευθύνη.

Με τις οχιές βρε έμπλεξες, τα 'χεις με τον εχθρό μας;

Μπουρλότο ήρθες και έριξες μέσα στο σπικικό μας!

Αχ, ίδια ο πατέρας σου, δε μου 'μοιάσες καθόλου

Τον Πάρη θα τον φορτωθείς κι ασ μην τον θέλεις διόλου!

«Ιουλιέτα»: Άλλες κακίες μη μου λες, τώρα θέλω να φύγεις

Το ξέρεις, είμαι ευαίσθητη, σταμάτα να με θίγει.

(Ακούγεται και τραγουδά το τραγούδι «Δεν τον εθέλω μάνα μου» του

Βαμβακάρη)

«Παραμάννα»: Γιατί κούκλα μου γόζεσαι; Τα μάτια γιατί κλαίνε;

Γι' αυτόν τον γάμο οι Συριανοί θα έχουνε να λένε!

«Ιουλιέτα»: Δεν τον εθέλω Βάγια μου, ούτε τον αγαπάω

Κάλιο να φύγω απ' τη ζωή, στον τάφο μου να πάω!

Αφού εκείνον που αγαπώ δεν έχω για δικό μου

Ο τάφος μου θα γίνει πια κρεβάτι νυφικό μου

Ναι, τώρα που το σκέφτομαι δεν έχω άλλες λύσεις

Δώσ' μου φαρμάκι για να πιω, τον πόνο μου να σβήσεις!

(Η Ιουλιέτα βγάζει δηλητήριο από τον κόρφο της, απομακρύνει την παραμάννα που προσπαθεί να τη σταματήσει και ετοιμάζεται να το πει)

Βόλτες θα κάνω τώρα πια μονάχα με τον Χάρο

Ελπίζω να' χει άμαξα, δεν μπαίνω εγώ σε κάρο!

(Μπαίνει ο Ρωμαίος στη σκηνή)

«Ρωμαίος»: Αγάπη μου, σταμάτα, μη! Έλα στα λογικά σου
Να φύγεις θες απ' τη ζωή; Είσαι με τα καλά σου;
Τους πάντες θα τους γράψουμε μαζί θα 'μαστε αιώνια
Θα κάνουμε πολλά παιδιά και άλλα τόσα εγγόνια!
Φτάνει σε λίγο ο παπάς, θα 'ρθει να μας παντρέψει
Και όποιος έχει αντίρρηση ο τέτοιος του (δείχνοντας τον πιασινό του) να φέξει!

«Λαίδη Καπουλέτου»: Κορίτσι μου, τι είναι αυτό, Φαρμάκια καταπίνεις;
Τόσο πολύ τον αγαπάς που τη ζωή σου δίνεις;

«Ιουλιέτα»: Άλλον δε θέλω, μόνο αυτόν που έχει και κουλτούρα
(απευθύνεται στο κοινό)... υπάρχει άλλη προσφορά; Πριν πέσει η κουλούρα!
'Η δίπλα του ή στο θάνατο εγώ θα καταλήξω
Στον Άδη θα 'μαι συντροφιά ή τελικά ζήσω;
(Μπαίνει φορτσάτη η Λαίδη Μοντέγου)

«Λαίδη Μοντέγου»: Καλά μου το μηνύσανε, ήρθες να τη ζητήσεις;
Μάζεψ' τα γρήγορα κι εδώ να μην ξαναπατήσεις!

«Ρωμαίος» 'Η θα δεχτείς το γάμο αυτό ή φεύγω εξορία
Το τέλος εσύ διάλεξε, έχεις την ευκαιρία

«Λαίδη Καπουλέτου»: Τι είναι αυτά που κάνουμε, χάνουμε τα παιδιά
μας!

«Λαίδη Μοντέγου»: Στην άκρη 'ας τα βάλουμε τα μιση τα δικά μας

«Λαίδη Καπουλέτου και Λαίδη Μοντέγου μαζί»:
Την έχθρα μας θα θάψουμε και η αλήθεια μία

«Όλοι μαζί»: Ο έρωσ βγήκε νικητής σ' αυτήν την ιστορία!
(Ακούγεται το τραγούδι «Σήμερα γάμος γίνεται», μπαίνουν μέσα όλοι όσοι
συμμετέχουν στην παράσταση και το ζευγάρι αλλάζει στέφανα. Στη συνέχεια
το ζευγάρι «χορεύει» τον χορό του Ησαΐα γύρω από το τραπέζι και τους
πετούν ρύζι. Χαιρετισμός όλων.

ΤΕΛΟΣ

Σενάριο: Αδαμίδου Φωτεινή